

Femton berättelser:

Slut	7
Farsan och jag	15
Surfarn	21
Det är mig de pratar om	25
Ända in i himlen	31
Killar & tjejer	35
Muren	39
Nachspiel	47
Poolen	53
Tre sekunder	65
Såna saker måste du bara klara av	69
Festen över	75
Väldigt enkelt	79
Vinnare & förlorare	83
Trist som fan	91

Vinnare & förlorare

Jag har en benägenhet att trampa i klaveret, och då menar jag inte att jag brukar göra bort mig så där som man kan göra genom att säga saker som folk inte är så förtjusta i och polarna kontrar med att frysa ut en. Mina snedsteg är helt annorlunda och ett av dem var att dra till Las Vegas. Men där gör alla bort sig, så det är ju inte något nytt.

Las Vegas har formligen planterats in i ett ofruktbart område, där berg ringlar sig runtom som kanten på en

83

ari behn

djup tallrik. Ljusen i centrum måste vara något av det grannaste man kan skåda. Och det allra grannaste är laserljuset som har monterats på toppen av en pyramid i stål och glas. Strålen försvinner upp i himlen och är grön, ja, emellanåt till och med violett eller blå, jag kan inte bestämma mig. Överallt vandrar människor omkring hand i hand; de gifta paren kommer från alla länder och är i regel rätt ålderstigna. De äter buffé för fem dollar och spelar på enarmade banditer och tar kort på varandra framför modeller av romerska kejsare, eller ställer upp sig vid vattenfallet som är byggt utanför Mirage och som efter ett visst tidsintervall förvandlas till en eldsprutande vulkan. Jag var törstig och hittade en bar lite utanför centrum. Men när jag hade tagit den första klunken av det parfymerade amerikanska ölet, stötte en kvinna till mig. Glaset välte omkull och hon stod kvar och såg på när jag försökte torka upp spillet på bardisken. Det var rätt meningslöst, det mesta hamnade i knät på mig.

”Vet du var jag finner lyckan?” frågade jag.

”Vet jag väl”, svarade hon och gick mot utgången.

Jag slängde på mig ryggsäcken och störtade efter henne ut på gatan. Det var tät trafik och jag tappade henne tillfälligt ur sikte bakom en lång rad limousiner. Jag passerade mellan en vit, normal variant och en rosa jättelimo. Den var dubbelt så lång som de vanliga och hade en extra avdelning med fönster och dörrar. Jag gav den en vänskaplig klapp på motorhuven. Limon

84

vinnare & förlorare

svarade med en dundrande tutning, den rosa färgen gjorde att ljudet föreföll harmlöst. Jag kom över på den andra sidan av gatan och hann ifatt henne. Hon log hemlighetsfullt och svängde med höfterna.

"Är du säker?" frågade jag.

"Klart jag är", svarade hon. "När jag är med vinner du. Garanterat!"

Jag hade inte kommit till Las Vegas för att förlora. Ingen kommer till Las Vegas för att förlora, men jag visste inte vad det skulle innebära att vinna. Hon vaggade vidare och jag följde efter henne in i ett stort kasino där jag inte hade varit förut. I taket fäste jag blicken på en himmel som var så skickligt målad att jag för ett ögonblick glömde bort att det var mörkt och stjärnklart ute.

Det var något med sättet hon gick på, det påminde mig om en tjej som jag hade bott ihop med. Eller åtminstone inbillade jag mig det, att de liknade varandra. Det var ju inte otroligt, kvinnor har en benägenhet att göra sig till.

"Jag bestämmer färgen", sa hon. "Och så håller vi oss till den hela natten!"

Gode Gud, gör mig till en vinnare ikväll, bad jag tyst och knäppte händerna under spelbordet.

"Svart", sa jag.

"Dumma dig inte", sa hon och kysste mig på kinden. "Rött!"

Hon hette Amy. Hon viskade att hon inte var mer

ari behn

än femton år och därför inte fick spela här. Jag lovade att inte avslöja henne. Hon fnittrade och jag satsade allt jag hade på mig.

”Jag har inte någonstans att bo”, sa jag.

”Du borde borsta tänderna”, sa hon. ”Jag gillar inte män som luktar illa.”

Jag drog Amy intill mig och kysste hennes spända läppar. Jag tänkte inte på annat än att just så här är det att kyssa en liten flicksnärta.

”Du kan hänga med mig”, sa hon. ”Jag bor ihop med Samantha. Freddie och Josh bor också där, men dom behöver du inte bry dig om.”

Utanför ställde vi oss och tittade upp på laserstrålen, och jag frågade henne om hon trodde att den nådde upp till månen. Amy svarade bara att ljuset tillhörde Hotel Luxor, pyramiden som hade rum för tusentals gäster. Hon sa också att de hade byggt en kopia i Egypten som var större, det hade hon sett på teve.

”Är du verkligen femton år?” frågade jag och såg på det hårda sminket. Pannan och kinderna var insmorda med brunkräm och halsen var strimmig av söndertorkad kräm.

”Du kan ju försöka ta reda på det”, sa hon.

Längst bort på Las Vegas Boulevard låg bungalowen där hon bodde. Jag fördes uppför en smal trappa och stängdes in i ett rum där det satt två män och tittade på teve, en tjej låg på golvet.

vinnare & förlorare

"Det här är en utlänning", sa Amy och kickade till henne som jag antog måste vara Samantha. "Han har spelat bort alla sina pengar på Ceasar's Palace."

Det fick Samantha att kvickt komma upp på benen.

"Varför släpar du hit honom då?" frågade hon resignerat. "Du är ju dum som en kossa."

"Amy sa att det är okej att jag sover här i natt", sa jag.

"Jaså det är Amy hon kallar sig nu", sa Samantha och tände en cigarrett. Männen i soffan skrattade.

Jag såg mig omkring. Det fanns inga bilder på väggarna. Rummet var litet och trångt och det hade nog inte vädrats på år och dag. Männen hade guldkedjor om halsen och ringar på fingrarna. Den ene torkade sig om näsan och vände sig mot mig.

"Du kan sätta på bägge två", sa han. "Sjukdomar har de också tumejfan."

"Jag ska döda dig, Freddie!" sa Amy.

Det var helt schysst att han sa som det var och jag frågade om jag fick dra i mig en sträng. Knarket låg där utstrött och väntade på bordsskivan. De beredde plats åt mig i soffan, jag hälsade på Josh. Han sa att huset stod för den första vändan.

"Har de verkligen sjukdomar?" frågade jag och nickade mot tjejerna.

"Inte om du är kät", sa Josh. "Då spelar det ingen roll."

Vi hade riktigt trevligt. Pulvret tog som det skulle,

ari behn

jag brydde mig inte om att vara försiktig utan tog av mig på överkroppen.

"Vi kan filma när du knullar", sa Freddie och gjorde ett tecken åt tjejerna att göra sig i ordning. "Vi säljer filmen till Danny på Rascal Street. Tjejerna är trots allt inte mer än femton."

"Är det det här du vill?" Amy såg på mig.

"Vad hade du räknat med", sa Samantha. "Du och jag kommer aldrig att hitta en vinnare."

Jag tror vi skrattade allihop.

Jag vaknade av att Samantha stod och grät. Amy var försvunnen. Freddie och Josh satt fortfarande i soffan, de snarkade bägge två och ljuset från teveapparaten flimrade i deras guldkedjor och över de blanka, feta ansiktena.

Jag reste mig och gick förbi Samantha utan att se på henne. Hon sa ingenting. Jag tog mig ut och vacklade nerför den smala trappan. Över bergen ljusnade det i öster och temperaturen hade redan slagit om och stigit till en lätt värme. På toppen av pyramiden höll laserstrålen stånd. Strålen verkade kallare. Jag började gå. Det är helt omöjligt att den når ända upp till månen, tänkte jag. Det kändes som om jag hade lärt mig något nytt, och att det inte var mycket att skryta över.